כל קרבנות הצבור פרק תשיעי מנחות פה.

מסורת הש"ס

ג) ר"ל גלא נכנ מחוכנכ עכנחכ כר. ר"ק. ב) ר"ק מ"ו. ג) ר"ש לעיל. ד) תלמ קכה. ה) יומא י"ו, ב) ר"ל מיכא חוכס ומחכן. ו) ר"ל אמיכא נמי כר. ר"ק. ז) ר"ק מ"ו. ח) ר"ל לפי שכנגלנ קכוטים כר. ר"ק.

הגהות הב"ח

(ג) נמ' גלמלא שהן שמוכים:

מוסף רש"י

אין מביאין. סולת למנחה. לא מבית הזבלים וכר'. ממי שחוחה שלהן אינה מן המיחד: שמחים יא.

רבינו גרשום

אלא לרבי יוחנן דאמר אם הביא פירות שבעמקים ושבהרים לא יביא הא הכא לרבי ה, הכל קדים לרבי הכל מביא: תנאי היא דאיכא דאמר אין מביא כל עיקר והיא הדין לחמרים שבהרים [פירות שבעמק]: מכמס ומיהא אלא לסולת. מן המובחרים מכולם להביא מהן סולת. אלא לסולת. כמו האלף שהיא ראש לשלש האחיות כך אלו שנים ראש לכל המקומות להביא מהן סולת: אמרו יוחני ומסרא ראשי הכפשפים למשה הבן אתה מכניס לעפרים. כלומר עפרים שהוא מקום הבואה הרבה אתה מכניס לה הבן והיא כולה מלאה הבן. כך לארץ מלאה כשפים אתה מביא כשפים: אמר להו אמרי אמרי אנשי למתא ירקא שקיל. לפרינה הכל ירק שפם שחוקים מקיפים לה בשביל שלא יתפזר הבן: לא מבית הזבלים. משדה שעדיה זבל: ולא מבית השלחים. משדה שצריכה זבל: ולא להשקות הדיר: ולא בישדה שיש בה אילנות שהחבואה כחושה: כיצד הוא עושה לשדה שמביא מפנה סולת בשנה ראשונה נרה ומניחה כן ובשנה שניה זורעה קודם לפסח ע' יום שכבר יש בה בחמה שיורחת עליה: וכיצד בורק שלא יהא אבק בסולת מכנים ידו וכר': אילמלי שהן סחוכות הרבה לירושלים והן עומדות בין החים בעמק הכתרים ירושלים הרים סביב לה: דיו מביאין מהן לפי שהן עומדים בדרום: מן שדות המדרמות. שהן בדרים שהחמה זורחת בהן כל היום: דמנוניות לכך להביא מהן סולת. וזורעה קודם לפסח ע' יום שכבר קרבה היא להגיע בקרן מזרחית דרומית ושקוורחה מושך העמוד מיד לדרום וכל היום נמצא חמה בדרום: סך ידו שהן זוכנים בסולת דבהכי בודק שפיר אם יש בה אבק מידבק בה: קמני מיהא ישניה חורש ישנה וזורעה חפשיט מיהא מתני דשניה נמי מביא: ולטעמיך היכי חפשיט ב) מחני ולא קתני שנוה:

ד) ר"ל גלא נכנ מחוכנכ עכנחכ כר. ר"ק. ה) ר"ל מ"ו. ו) ר"ל מיכא חוכס ומחכן. ז) ר"ק מ"ו. ח) ר"ל לפי שכנגלנ קכוטים כר. ר"ק.

(ג) נמ' גלמלא שהן שמוכים:

מוסף רש"י

אין מביאין. סולת למנחה. לא מבית הזבלים וכר'. ממי שחוחה שלהן אינה מן המיחד: שמחים יא.

רבינו גרשום

אלא לרבי יוחנן דאמר אם הביא פירות שבעמקים ושבהרים לא יביא הא הכא לרבי ה, הכל קדים לרבי הכל מביא: תנאי היא דאיכא דאמר אין מביא כל עיקר והיא הדין לחמרים שבהרים [פירות שבעמק]: מכמס ומיהא אלא לסולת. מן המובחרים מכולם להביא מהן סולת. אלא לסולת. כמו האלף שהיא ראש לשלש האחיות כך אלו שנים ראש לכל המקומות להביא מהן סולת: אמרו יוחני ומסרא ראשי הכפשפים למשה הבן אתה מכניס לעפרים. כלומר עפרים שהוא מקום הבואה הרבה אתה מכניס לה הבן והיא כולה מלאה הבן. כך לארץ מלאה כשפים אתה מביא כשפים: אמר להו אמרי אמרי אנשי למתא ירקא שקיל. לפרינה שמוכרין שם ירק הבא ירק ששם מתקבצים הכל לקנות: לא מבית הזבלים. משדה שצריכה זבל: ולא מבית השלחים. משדה שצריכה להשקות הדיר: ולא בישדה שיש בה אילנות שהחבואה כחושה: כיצד הוא עושה לשדה שמביא מפנה סולת בשנה ראשונה נרה ומניחה כן ובשנה שניה זורעה קודם לפסח ע' יום שכבר יש בה בחמה שיורחת עליה: וכיצד בורק שלא יהא אבק בסולת מכנים ידו וכר': אילמלי שהן סחוכות הרבה לירושלים והן עומדות בין החים בעמק הכתרים ירושלים הרים סביב לה: דיו מביאין מהן לפי שהן עומדים בדרום: מן שדות המדרמות. שהן בדרים שהחמה זורחת בהן כל היום: דמנוניות לכך להביא מהן סולת. וזורעה קודם לפסח ע' יום שכבר קרבה היא להגיע בקרן מזרחית דרומית ושקוורחה מושך העמוד מיד לדרום וכל היום נמצא חמה בדרום: סך ידו שהן זוכנים בסולת דבהכי בודק שפיר אם יש בה אבק מידבק בה: קמני מיהא ישניה חורש ישנה וזורעה חפשיט מיהא מתני דשניה נמי מביא: ולטעמיך היכי חפשיט ב) מחני ולא קתני שנוה:

ד) ר"ל גלא נכנ מחוכנכ עכנחכ כר. ר"ק. ה) ר"ל מ"ו. ו) ר"ל מיכא חוכס ומחכן. ז) ר"ק מ"ו. ח) ר"ל לפי שכנגלנ קכוטים כר. ר"ק.

אלא לרבי יוחנן קשיא תנאי היא דתניא א שבגג ושבחורבה מביא וקורא שבעציץ ושבספינה אינו מביא כל עיקר: וכולן אינן באות אלא מן המובחר בו': אמרי ליה יוחנא וממרא למשה תבן אתה מכנים לעפריים אמר להו אמרי אינשי ו) למתא ירקא ירקא שקול: מתני' ב אין מביאין לא מבית הזבלים ולא מבית השלחים ולא מבית האילן ואם הביא כשר ג כיצד הוא עושה נרה שנה ראשונה ד) ובשנה שניה זורעה קודם לפסח שבעים יום והוא עושה סולת מרובה כיצד ה בודק הגזבר מבנים ידו ו) לתוכן עלה בה אבק פסולה עד ז) שינפנה ח ואם התליעה פסולה: גמ' כיצד עושה נרה שנה ראשונה ט) איבעיא להו היכי קאמר נרה שנה ראשונה ושניה נרה וזורעה או דלמא נרה שנה ראשונה ושניה זורעה בלא נרה תא שמע דתניא אמר רבי יוסי אף חיטי כרזיים וכפר אחים י) אלמלא י) סמוכות לירושלים היו מביאין מהן לפי שאין מביאין את העומר אלא מן השדות המודרמות י) והמנורות לכך שבהן חמה זורחת ומהן חמה שוקעת כיצד עושה נרה שנה ראשונה ושניה חורש ושונה וזורעה קודם לפסח שבעים יום כדי שתהא סמוכה לחמה ועושה קנה זרת ושיבולת זרתיים וקוצר ומעמר ודש ווורה ובורר וטוחן ומרקד ומביא אצל גזבר וגזבר מבנים ידו לתוכה אם עלתה בה אבק אומר לו חזור ונפה אותה שניה משום רבי נתן אמרו גזבר סך ידו שמן ומבנים לתוכה עד שמעלה כל אבקה קתני מיהת חורש ושונה ולטעמיך מתניתין לא קתני שונה

ברייתא

אלא לרבי יוחנן. דאמר לך קדם ויהא הכא לדבדי הכל קדם ו) כמוכיה עכוחה וכל הני תע"ם שאינן מוכחכים ב) (דהא) לדבדי הכל מביא וקוכל: שגלי ביה. לחיכת תנא דאמר שבעלין ובספינה אינו מביא ויהא הדין למתכים שבהרים ושבעמקים וכבי יוחנן דאמר כי האי תנא: ג' ל' וכנא וממרא. ולאחי מכספים של מגכים למגה כיצד שהיא עושה לחוסם על ידי כשוף: מכן למה מכנים לעפריים. עפריים שהוא מקום הרבה מנוחה לחה מביא לשם מנוחה למכור בחמיים כך מרך מגיים שהיא מלאה כשפים לחה גם לשם לעסוק בכשפים: אמר להם למה ירקא ירקא שקול. לעיר שגדל שם ירק הרבה הבא ירק אלך למכור לפי שמתקבלין שם הכל לקנות. הם אמרו לו דברי לעגות והוא השיב להם בעגים: מתני' ד אין מביא מבית הזבלים. מגאה הגיכה לזבל: ולא מבית השלחים. מגאה שים בו אילנות לפי שהאילנות עושים לה לל ואין התנוחה גדלה יפה: כיצד הוא עושה. לשאה שמביא ממנה קנה: נרה שנה ראשונה. ומניחה בוחה: [וזורעה] קודם לפסח ע' יום. שכבר יש בה בחמה שוחרת עליה: כיצד הוא עושה בזבל. שלא יהא מקום לתולעת שיהא מקום בזבל שהוא מגיח ומוליד תולעת: גמ' לפי שאין עומדות בדרום: סמודרמות. שכבר מתחלת לזרוח מוקדם ומגיעות לחמה בזמן נקבל מוקדם ג) וכשוכחת מוכך העמוד מיד לדרום וכל היום היא זוכחת לדרום: סך ידו שמן ומבנים. בשלת וכך בוחקה יפה שאם יש בה אבק מידבק בשמן: קמני מיהא ושניה חורש ישנה ומוכח. חוכשה ופשוט מתני' דשניה נמי נרה: ולטעמיך. היכי תפשוט הא בשמעיתין לא קתני שונה

רש"י כת"י

גלא לר' יוחנן קשיא. [בשמר] פירות [שבעמקים לא קדים] בשבועים [דהא בגילן] לזו להני [מגאי דקדים בכוריס] בגאה [ומהגלן] בגג ובחורבה ובספינה: תגאי היא. לחיכת] תגא דשמר [בחוחי] דר' יוחנן: בגג. גג המערה שהם מעליה: שבחורבה. חורבה עגידה שהם מעליה מביא וקוכל: שבעלין ובספינה אינו מביא כל עיקר. לרעים ניגהו לומיה דממרים שבהרים לר' יוחנן: יוחנא וממרא. הם חרגומי מלרים שמרו למשה כשהיה עושה [המוחחים] מבן מהם מכנים לעפריים משל הוא שהמביא מבן למכור לעפריים משגיא הוא שים שם מבן הרבה במחניהן לף מהם עושה מכשפות [במלרים] ואין מכשפים במלרים כמותינו: למה ירקא ירקא שקול. לעיר שגדל בה הרבה ירק [ומביאין] ירק לשם למכור שכל אלרין לקנות נפנה לשם כלומר [אמ] שמי שפיר עגיד [דמתאין למתא]: מתני' אין מביאין. עומר [ושתין] הלחם: לא מבית הזבלים. משדה [שלגורה] [שלרינה] לזבל שמא לא מדשלה כל לרכה ושמלאו כל פירותיה מתוקין. ל"ש שהזבל מפלים ומקלקל טעם הפירות: ולא מבית השלחים. מהניחה שבין האילנות מפני שהאילנות יונקים [את] הקרקע ומכחישים את הזרעים: נרה. חורש ושונו זורעה: וכשניה וזורעה. להיות חרושה פעמים: קודם לפסח שבעים יום. מפרש בגמרא: כיצד בודק. את הסולת שם מעופה כל לרכה שם לחו: עלה בה. בידו: אבק. קמח דק ומגוע הוא: גמ' ושניה וזורעה בלא נרה. שלא היה נרה בראש השנה שהרי לבד מן החרישה שחורש בשעת זריעה: לרזיים וכפר אחים. [שמות] מקומות הם: אלמלי סמוכות לירושלים. שהיו בהרים כלרמינו ד) ירושלים הרים סביב לה וכהרים חמה מקדלת ומשכיח את הפירות כלרמינו [ובחרים גב] ומתגד מכוחות שהם היו מביאין מהן. ל"ש אלמלי סמוכות לירושלים לחן מעכירין על המנים כלחמרי' בפרק ר' ישמעאל [לעיל פר:]: המודרמות. שעומדות בדרומה של לרך ישראל שהחמה כל יממת החוליך רוב היום היא שיורדת בדרומות: והמנורות. כמו נילי לכם ניר ה) שהחכם לשם שיאור: ומהם חמה שוקעת. שהיו עומדים בלקיעתה זוהמת עליהם כלקי"ל הולך (אל) דרום ויניח מקופת עבת חמה זוהמת בקבן בדרומית מזרחית ושוקעת במערבית דרומית ומכאן ולילך עומדת (מערב) [חמה] כשהיא יולאת ומתרחקת מן הדרום ועמוד החמה זוהם על הדרום לל היום כולו ומשכח יהולכת לדרום ומתקרבת את התנופה: שפסח שמוכה לחמה. לגבוהת החמה כיום שכשמגיע לגד [פמון] ניממת הקיין החמה מתגברת יהולכת ומ"ה לל היו זוהמה בתחלת התקופה שהן החמה בגבוהה: קנה זרת ושיבולת. לפי השיבולת שם (החיטים) [הגרעינים] זהרתיים: קמני מיהא ו). משמע גרה לף בשניה וניהו נמי מתני' ומ"מ הכי קתני מתני' גרה לשנה ושניה: ולטעמיך. לפשטת המתניתין מיהת לף קשיין לתהדי דהכא שנה דמשמע שתי פעמים גרה בשניה ועוד הניח דניהו שמועל מהא דתניא בתוספתא דשניעית הטומן את הלוף בשביעית ר"מ אומר טומנו בעציץ כדי שלא יצמח ואע"פ שאין לוהה לדבר זכר לדבר (ירמיה לב) ומתמה בכלי חרס למען יעמדו ימים רבים וגרלה לר"מ דבשל חרס מהניח נקיבה לבל כשל עץ לפי' נקוב לף מהני מידי ושפיכה דניטין (לף ז: ושם) בשל חרס ונקובה ואין המים נאין בה שהעפר נדבק ועשה רגבים וסותם את הנקב והא ללא מאני הכא גבי שפיכה לאן בנקובה לאן בשאינה נקובה מסום דהייגו שיגיח בעלין ולא למנוע בשפיכה מידום אחר ועוד דמה שיגיח להעמיד בשפיכה של עץ מעמיד מסום דשמם שפיכה לאו לאחר ונימא שמם בשל הגוזו ממם מדות בלבי חרס הוו כולהו בחרס דווקא דמאה של מוליח מאקה וכוחם מאקה לשמען גבי חרס בלחנן בשרק ביום בלי חרס לבל של עץ שיעורו לעולם כרימוניס בלחנן (פרי"ז מ"ב) בל בלי בעלי בחים שיעורן ברימוניס ומיהו לפי' זה נמי לף הוי דומיה לחיבן שיעור דנקוב ומחילה בריאה ההוא דמביא ובוקע ומחילה היה רגיל ר"ת לפרש בשל עץ לפי' נקיבה לף בעי דמשלמלה מן הקרקע יותר משל חרס ונקיב שמא בריאה ההוא דמביא ובוקע כמו בחיבן ולכולהו ליכא לפרישי היה יכול לחרן בשל חרס שפיכה לף אין שפיכה בלי נקיבה ולף ידעינן דבריאה ההוא דמביא ובוקע בחחילה לעמוד בעולה ומחזיק בשקוע וכ' שעות המוזל שהם לעולת לאחר כ' שעות העולה גמר עלייתו והשוקע

ועוד הניח דניהו שמועל מהא דתניא בתוספתא דשביעית הטומן את הלוף בשביעית ר"מ אומר טומנו בעציץ כדי שלא יצמח ואע"פ שאין לוהה לדבר זכר לדבר (ירמיה לב) ומתמה בכלי חרס למען יעמדו ימים רבים וגרלה לר"מ דבשל חרס מהניח נקיבה לבל כשל עץ לפי' נקוב לף מהני מידי ושפיכה דניטין (לף ז: ושם) בשל חרס ונקובה ואין המים נאין בה שהעפר נדבק ועשה רגבים וסותם את הנקב והא ללא מאני הכא גבי שפיכה לאן בנקובה לאן בשאינה נקובה מסום דהייגו שיגיח בעלין ולא למנוע בשפיכה מידום אחר ועוד דמה שיגיח להעמיד בשפיכה של עץ מעמיד מסום דשמם שפיכה לאו לאחר ונימא שמם בשל הגוזו ממם מדות בלבי חרס הוו כולהו בחרס דווקא דמאה של מוליח מאקה וכוחם מאקה לשמען גבי חרס בלחנן בשרק ביום בלי חרס לבל של עץ שיעורו לעולם כרימוניס בלחנן (פרי"ז מ"ב) בל בלי בעלי בחים שיעורן ברימוניס ומיהו לפי' זה נמי לף הוי דומיה לחיבן שיעור דנקוב ומחילה בריאה ההוא דמביא ובוקע בחחילה לעמוד בעולה ומחזיק בשקוע וכ' שעות המוזל שהם לעולת לאחר כ' שעות העולה גמר עלייתו והשוקע

א) ר"ש דגניכה לף שיין בחגיגה ועוד דקניכה וחלמי לשמה כעיין ותוני דעמ"ש ור"ל המנוחות לכך לשם שומר לפי שחוכשים לוחן כעוב וכו'.

א) ר"ש מ"ו. ב) ר"ש מכלי פכוכים פלגה ט:
ב) ב מ"י מ"ו מכלי לקוחי מזמת הלי יב:
ג) ג מ"י שם ס"ו הלגה ד:
ד) ד מ"י שם ס"ו הלגה יב:
ה) ה מ"י שם הלגה יח:

שיטה מקובצת

ו) למתא ירקא כו'. לעיר שיש בה הרבה ירק שם באים כל העולם ליקח ורוב פעמים נמכר כל ירק שבאותה עיר מפני רוב הלוקחים והמוכר ירק שלך בשוב אף אני בא לכאן לפי שהבל באים לראות בשפים (ריבינו) (ויבואו) לראות שלי הטובים משלכם ולפי דבריהם השיב להם: ב) ראשונה ובשניה זורעה. ג) ידו לתוכה: ד) עד שקנקנה: ה) ראשונה כו': ו) אלמלי: ז) והמנורות. (גירסתו א) המבוצרות לכך לשם עומר לפי שבוצרים אותו בשוב לפי שרוצים להביא חבואה יפה למצוה: ח) החרים שבעמק: ט) לכך להביא מהם סולת שהיא ט' ירושלים. ולא נהיזא שאפי' הוא ברזיפה יכול להיות בשוב שאין החפה זורחת עליה בגון שפשפעה לצד צפון ונראה:

עין משפט נר מצוה